

Strona główna>Wszczęcie postępowania sądowego>Mediacja>Mediacja w państwach UE

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej . Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

grecki

Swipe to change

Mediacja w państwach UE

Grecja

Zamiast zwracać się do sądu, warto spróbować rozstrzygnąć spór drogą mediacji. Jest to alternatywna metoda rozwiązywania sporów, w ramach której mediator pomaga stronom sporu osiągnąć porozumienie. Zarówno rząd, jak i prawnicy działający w wymiarze sprawiedliwości w Grecji są świadomi korzyści płynących z mediacji.

Z kim należy się skontaktować?

Usługi mediacji w Grecji świadczą organy wskazane poniżej.

Na podstawie ustawy nr 3898/2010 (grecki Dziennik Urzędowy, seria I, nr 211, 16.12.2010), która wprowadza do krajowego porządku prawnego dyrektywę 2008/52/WE, mediatorem jest prawnik, który uzyskał odpowiednie uprawnienia (licencjonowany mediator). Rada ds. licencjonowania mediatorów (*Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών*), utworzona na podstawie ww. ustawy, podlega Ministerstwu Sprawiedliwości, Przejrzystości i Praw Człowieka i jest odpowiedzialna za wydawanie licencji mediatorom. Mediator uzyskuje licencję po zdaniu egzaminu przed komisją egzaminacyjną złożoną z dwóch członków rady ds. licencjonowania mediatorów i jednym funkcjonariuszem wymiaru sprawiedliwości. Departament ds. zawodów prawniczych i komorników sądowych (*Τμήμα Δικηγορικού Λειτουργήματος και Δικαστικών Επιμελητών*) dyrekcji generalnej ds. administracji Ministerstwa Sprawiedliwości, Przejrzystości i Praw Człowieka jest odpowiedzialny za wydawanie licencji mediatorom i wydawanie aktów administracyjnych wymaganych do jej uzyskania. Departament jest odpowiedzialny również za sporządzanie wykazów akredytowanych organizacji kształcenia mediatorów i licencjonowanych mediatorów, a następnie za przekazanie tych wykazów sądom. Wykazy licencjonowanych mediatorów są dostępne na stronie internetowej

[Ministerstwa Sprawiedliwości, Przejrzystości i Praw Człowieka](#).

Ministerstwo Pracy, Zabezpieczenia Społecznego i Dobrobytu świadczy usługi publiczne, dzięki którym pracownik może zażądać przeprowadzenia urzędowego wysłuchania w sporze dotyczącym zatrudnienia. Postępowanie prowadzi inspekcja pracy (*Επιθεώρηση Εργασίας*). Inspektor mający wiedzę specjalistyczną w danym zakresie wyznacza termin wysłuchania pracodawcy w celu wyjaśnienia jego stanowiska. Wysłuchanie takie jest niezależne od postępowania sądowego.

Rzecznik Praw Konsumentów (*Συνήγορος του Καταναλωτή*) jest niezależnym organem ochrony praw konsumentów, podlegającym Ministerstwu Rozwoju Regionalnego i Konkurencyjności. Rzecznik jest organem pozasądowym, który rozstrzyga polubownie spory konsumenckie oraz organem doradczym współpracującym z rządem w celu rozwiązywania problemów w dziedzinach objętych jego kompetencjami. Rzecznik nadzoruje również **rady polubownego rozstrzygnięcia sporów** (*Επιτροπές Φιλικού Διακανονισμού*) przy lokalnych radach prefektury (*Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις*), które mogą podjąć działania, jeżeli nie toczy się równoległe postępowanie sądowe.

W jakich dziedzinach dopuszcza się korzystanie z mediacji lub jest ona najbardziej rozpowszechniona?

Postępowanie mediacyjne prowadzi się:

w sprawach cywilnych i handlowych;

w dziedzinie prawa pracy i w celu rozstrzygnięcia sporów konsumenckich, co zostało opisane powyżej;

w sprawach, w których stroną są ofiary przemocy domowej (ustawa nr 3500/2006); oraz

w przypadku pewnych przestępstw określonych przez ustawę nr 3094/2010.

Czy istnieją szczególne zasady, do których należy się zastosować?

Grecja dokonała transpozycji **dyrektywy 2008/52/WE** ustawą nr 3898/2010 (grecki Dziennik Urzędowy, seria I, nr 211, 16.12.2010).

Na podstawie tej ustawy spory prawne z zakresu prawa prywatnego mogą podlegać mediacji na podstawie umowy zawartej przez strony, jeżeli są one uprawnione do swobodnego decydowania o przedmiocie sporu. Istnienie umowy w sprawie skierowania sporu do mediacji można udowodnić za pomocą dokumentu lub protokołu z sądu, przed którym toczy się sprawa, przy czym umowa ta podlega przepisom prawa zobowiązań.

Mediację można przeprowadzić, jeżeli: a) strony wyraziły zgodę na przeprowadzenie mediacji przed lub po przeprowadzeniu postępowaniu sądowego; b) sąd, w którym sprawa się toczy skierował strony na mediację, biorąc pod uwagę wszystkie aspekty sprawy; z zastrzeżeniem zgody wyrażonej przez strony, sąd jest w takim przypadku zobowiązany do odroczenia rozprawy na okres od trzech do sześciu miesięcy; c) sąd w innym państwie członkowskim zarządza mediację; d) skorzystanie z mediacji jest wymagane przez przepisy prawne.

Zarządzenie nr 109088 Ministra Sprawiedliwości, Przejrzystości i Praw Człowieka: a) ustanawia szczególne warunki wydawania licencji mediatorom i procedurę uznawania licencji w innym państwie członkowskim UE; takie uznanie i tymczasowa lub ostateczna utrata licencji wymaga uprzedniej zgody rady ds. licencjonowania mediatorów; b) ustanawia kodeks etyki licencjonowanych mediatorów; c) określa szczególne warunki nakładania kar za naruszenie kodeksu etyki; nałożenie kary musi być poprzedzone uprzednią zgodą rady; kary obejmują czasową lub ostateczną utratę licencji; oraz d) określa wszystkie inne właściwe zagadnienia.

Każda strona (lub jej przedstawiciel) uczestniczy w postępowaniu mediacyjnym w obecności swojego pełnomocnika.

Mediatora wyznaczają strony lub inna wybrana osoba.

Przebieg postępowania mediacyjnego określa mediator za zgodą stron, które mogą je zakończyć w każdym czasie. Postępowanie mediacyjne jest poufne; nie przechowuje się zapisów z przeprowadzonych rozmów. Mediator może skontaktować się i spotkać z każdą stroną w ramach postępowania mediacyjnego. Mediator nie może przekazywać drugiej stronie informacji uzyskanych podczas spotkań z jedną stroną, bez uzyskania tej strony.

Zgoda osoby wyznaczonej w charakterze mediatora nie jest wymagana. Odpowiedzialność mediatora w toku mediacji i ogranicza się do przypadków zamierzonego wprowadzenia w błąd.

Mediator sporządza protokół z postępowania mediacyjnego, który musi zawierać:

a) pełne imię i nazwisko mediatora;

b) miejsce i datę przeprowadzenia mediacji;

c) pełne imię i nazwisko każdej osoby biorącej udział w postępowaniu mediacyjnym;
d) wskazanie umowy, na podstawie której przeprowadzono mediację;
e) ugodę, do której doszły strony podczas postępowania mediacyjnego lub potwierdzenie, że takiej ugody nie dało się osiągnąć, jak również powód sporu.
Po zakończeniu postępowania mediacyjnego protokół z mediacji jest podpisywany przez mediatora, strony i ich pełnomocników. Na wniosek przynajmniej jednej ze stron mediator dopilnuje, aby oryginał protokołu został złożony w sekretariacie sądu pierwszej instancji orzekającym w składzie jednoosobowym w okręgu, w którym przeprowadzono mediację. Wymaga to dokonania płatności, której podstawa i skorygowana kwota zostały określone we wspólnym zarządzeniu Ministra Finansów i Ministra Sprawiedliwości, Przejrzystości i Praw Człowieka. Jeżeli postępowanie mediacyjne nie zakończy się ugodą, protokół z mediacji może zostać podpisany jedynie przez mediatora.
Z chwilą złożenia protokołu z mediacji w sekretariacie sądu pierwszej instancji orzekającego w składzie jednoosobowym zostaje on uznany za tytuł egzekucyjny, przewidziany w art. 904 ust. 2 lit. c) kodeksu postępowania cywilnego, jeżeli zawiera ugodę stron dotyczącą żądania, które może podlegać egzekucji.

Praktyczne zastosowanie alternatywnych sposobów rozstrzygania sporów (ADR)

Jedyną metodą alternatywnego rozstrzygania sporów, którą można uznać za dostępną w Grecji jest **polubowne rozstrzygnięcie sporów**:
Zgodnie z art. 99 i nast. greckiego kodeksu postępowania upadłościowego mediatora można wyznaczyć do celów postępowania dotyczącego transakcji na wniosek osoby fizycznej lub prawnej złożony w sądzie ds. upadłości (*πρωχρευτικό δικαστήριο*).
Sąd ds. upadłości stwierdza ważność wniosku i może wyznaczyć mediatora wybranego z listy biegłych. Zadaniem mediatora jest doprowadzenie do zawarcia ugody pomiędzy dłużnikiem a (określoną prawnie) większością wierzycieli w celu zapewnienia dalszego funkcjonowania spółki dłużnika.
Mediator może zwrócić się do instytucji kredytowej lub finansowej o wszelkie informacje dotyczące działalności gospodarczej dłużnika, co może przyczynić się do tego, że postępowanie mediacyjne zakończy się powodzeniem.
Jeżeli niemożliwe jest zawarcie ugody, mediator niezwłocznie informuje o tym prezesa sądu, który wszczyna postępowanie w sądzie ds. upadłości. Rola mediatora kończy się na tym etapie.

Informacje i kształcenie

Rada ds. licencjonowania mediatorów jest odpowiedzialna za wydawanie licencji mediatorom; zapewnienie, by kształcenie mediatorów było zgodne z wymogami; zapewnienie, by mediatorzy przestrzegali kodeksu etyki i zalecanie Ministrowi Sprawiedliwości, Przejrzystości i Praw Człowieka nałożenia przewidzianych przez prawo kar.
Kształcenie mediatorów zapewniać może niedochodowa organizacja zrzeszająca przynajmniej jedną izbę adwokacką i przynajmniej jedną izbę krajową, prowadząca działalność na podstawie licencji wydanej przez departament ds. zawodów prawniczych i komorników sądowych dyrekcji generalnej ds. administracji Ministerstwa Sprawiedliwości, Przejrzystości i Praw Człowieka, na wniosek rady ds. licencjonowania mediatorów. Dekret prezydencki nr 123 /2011 wydany na podstawie wniosku Ministra Sprawiedliwości, Przejrzystości i Praw Człowieka, Ministra Finansów, Ministra Konkurencyjności i Żeglugi, Ministra Edukacji, Uczenia się przez całe Życie i Religii, określa warunki akredytacji i funkcjonowania organizacji kształcenia mediatorów, zawartość programu kształcenia podstawowego i ustawicznego, czas trwania i miejsce kształcenia, kwalifikacje osób prowadzących kształcenie, liczbę uczestników i kary nakładane na organizację, które nie spełniły wymogów. Kary obejmują grzywny lub czasową bądź ostateczną utratę akredytacji przyznanej placówce.
Kryteria wyboru i stosowania kar zostaną określone w ww. dekretych prezydenckich. Aby uzyskać akredytację, organizacja prowadząca kształcenie musi dokonać płatności, której podstawa i skorygowana kwota zostały określone we wspólnym zarządzeniu Ministra Finansów i Ministra Sprawiedliwości, Przejrzystości i Praw Człowieka.
Ministerstwo Sprawiedliwości, Przejrzystości i Praw Człowieka stosuje wszystkie odpowiednie środki, w szczególności internet, by informować opinię publiczną o sposobach korzystania z mediacji.

Jakie są koszty mediacji?

Mediatorzy otrzymują wynagrodzenie według stawek godzinowych za maksymalnie 24 godziny, co obejmuje również czas potrzebny na przygotowanie się do postępowania. Mediator może ustalić ze stronami sporu inny sposób wynagrodzenia. Koszt skorzystania z usług mediatora jest dzielony równo pomiędzy strony, chyba że ustalono inaczej. Każda strona ponosi koszty honorarium pełnomocnika, z którego usług korzysta. Oplata podstawowa oraz skorygowana stawka godzinowa za mediację jest ustalona zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości, Przejrzystości i Praw Człowieka.

Czy ugodę zawartą w wyniku mediacji może być egzekwowana?

Po zakończeniu postępowania mediacyjnego protokół z mediacji jest podpisywany przez mediatora, strony i ich pełnomocników. Jeżeli przynajmniej jedna ze stron zwróci się z takim żądaniem, mediator zapewnia, by oryginał protokołu był złożony w sekretariacie sądu pierwszej instancji orzekającego w składzie jednoosobowym w okręgu, w którym przeprowadzono mediację. Wymaga to dokonania płatności, której podstawa i skorygowana kwota zostały określone we wspólnym zarządzeniu Ministra Finansów i Ministra Sprawiedliwości, Przejrzystości i Praw Człowieka. Jeżeli postępowanie mediacyjne nie zakończy się ugodą, protokół z mediacji może być podpisany jedynie przez mediatora.
Z chwilą złożenia protokołu z mediacji w sekretariacie sądu pierwszej instancji orzekającego w składzie jednoosobowym zostaje on uznany za tytuł egzekucyjny, przewidziany w art. 904 ust. 2 lit. c) kodeksu postępowania cywilnego, jeżeli zawiera ugodę stron dotyczącą żądania, które może podlegać egzekucji.

Wszczęcie postępowania mediacyjnego zawieszają bieg przedawnienia do czasu zakończenia tego postępowania. Z zastrzeżeniem art. 261 i nast. kodeksu cywilnego, zawieszenie biegu przedawnienia kończy się, z chwilą z którą sporządza się protokół z nieudanego postępowania mediacyjnego lub jedna ze stron doręcza drugiej stronie i mediatorowi zawiadomienie kończące postępowanie mediacyjne lub inny dokument mający ten sam skutek.

Na podstawie art. 10 dyrektywy 2008/52/WE wnioski należy składać do sekretariatu sądu pierwszej instancji orzekającego w składzie jednoosobowym w okręgu, w którym odbyła się mediacja. Sąd ten jest właściwym organem (przewidzianym w art. 6 ust. 1 i ust. 2 dyrektywy).

Powiązane strony

[Izba Adwokacka w Atenach](#)

[Ministerstwo Pracy, Zabezpieczenia Społecznego i Dobrobytu](#)

[Rzecznik Praw Konsumentów](#)

[Ministerstwo Sprawiedliwości, Przejrzystości i Praw Człowieka](#)

[Greckie Centrum Mediacji i Arbitrażu](#)

Ostatnia aktualizacja: 25/06/2018

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.